

Druga skóra w CMW

Ekspozycja prezentuje prace artystów Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie oraz Uniwersytetu w Bergen, w Norwegii. Współcześni twórcy podjęli się interpretacji wybranych obiektów z kolekcji muzeum, wchodząc z nimi w dialog opierający się na relacji tkaniny z ciałem.

Tkanina – bliska ciału, elastyczna, dopasowująca się do jego kształtów. Przechowuje w sobie pamięć o jej użytkownikach i minionych wydarzeniach. Jej struktura ludzko przypominająca ciało złożone z włókien, tkanek, aort i żył. Łatwo ją uszkodzić, przetrzeć, przedziurawić. Ale równie łatwo można uzupełnić braki, tworząc formy przypominające szwy, blizny czy strupy.

Nawiązując do analogii ciała i tkaniny artyści podjęli grę z muzealnymi zbiorami. Wydobyli z nich wątki, które zainspirowały ich do opowiedzenia zakodowanych w tkaninach historii za pomocą innych mediów: instalacji, wideo i prac audialnych.

Istotą wystawy jest zderzenie dwóch perspektyw: muzealnej – w którą wpisane są ściśle określone procedury postępowania ze zbiorami oraz artystycznej – dzięki której obiekty mogą być opowiedziane na nowo.

Obiekty pozyskiwane przez muzeum są oczyszczane, reperowane, dokładnie opisane. Liczy się ich pochodzenie, datowanie, technika wykonania. Przywilejem artysty jest możliwość spojrzenia na muzealny obiekt jako inspirację i nadanie mu nowego kontekstu wykraczającego daleko poza muzealne procedury.

Łącznie na ekspozycji zobaczymy 44 prace – obiekty z muzealnej kolekcji oraz ich współczesne interpretacje. Zwiedzający obejrzą m.in. tradycyjne formy tkaniny artystycznej, jak na przykład gobelin Magdaleny Abakanowicz, Antoniego Starczewskiego czy Włodzimierza Cygana; haft kurpiowski, tkaninę podwójną z Podlasia, a także codzienne elementy ubioru: spódnicę-fartuch, koronkowy kołnierzyk, rękawiczki czy chustę robotniczą. Wyboru tych prac artyści dokonali na podstawie własnych skojarzeń i impulsu, który skłonił ich do poszukiwania ukrytych w obiektach historii. Następnie stworzyli własne instalacje, które umieścili w przestrzeni wystawy, podejmując tym samym dialog z dziełami należącymi do muzealnych zbiorów.

- Tkanina została wykorzystana przez artystów jako narzędzie do pracy z pamięcią ciała. Narracja wystawy ogniskuje się wokół pojęć związanych z użytkowaniem tkaniny: zakrywaniem, owijaniem, odsłanianiem. Gesty te zostały potraktowane jako załączki historii opartych na jednostkowych i pokoleniowych biografiach – mówi kuratorka wystawy, Marta Lisok.

Wystawa „Druga skóra” jest efektem międzynarodowego projektu „Struktury przeplatania, tkanina jako materiał, metoda, nośnik” organizowanego przez Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Szkołę Doktorską ASP im. Jana Matejki w Krakowie i Uniwersytet w Bergen – Wydział Sztuk Pięknych, Muzyki i Projektowania. Uczestnicy projektu brali udział w seminariach, rezydencjach i wykładach artystycznych oraz kulturoznawczych, traktujących tkaninę jako nośnik pamięci kulturowej. Projekt obejmował liczne spotkania z ekspertami z zakresu tkanin zabytkowych, ludowych, przemysłowych, znawcami historii włókiennictwa, badaczkami tkanin artystycznych.

Wystawa „Druga skóra” stanowi efekt międzynarodowego projektu „Struktury przeplatania, tkanina jako materiał, metoda, nośnik” organizowanego przez Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi,

Szkołę Doktorską ASP w Krakowie i Uniwersytet w Bergen, finansowanego przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię w ramach funduszy EOG oraz ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Wspólnie działamy na rzecz Europy zielonej, konkurencyjnej i sprzyjającej integracji społecznej.

Kuratorka wystawy: Marta Lisok

Udział biorą: Grzegorz Demczuk, Monika Drożyńska, Paweł Błęcki, Pamela Bożek, Olga Konik, Filip Rybkowski, Piotr Madej, Natalia Mecnarowska-Legutko, Marta Krześlak, Agata Jarosławiec, Ala Savashevich, Jagoda Dobecka, Kuba Święcicki, Laika Marie Frandsen Andersen, Clea Filippa Ingwersen, Wiktoria Gazda, Live Skaar Skogedal, Thea Weis, Katinka Halland

Współpraca kuratorska: Tim Parry-Williams

Zespół merytoryczny projektu: Jakub Gawkowski, Marta Kowalewska, Marta Lisok, Tim Parry-Williams, Anne Szefer-Karlsen, Magdalena Ziółkowska

Produkcja: Teofila Włodarczyk

Architektura wystawy: Bartek Buczek

Oprawa graficzna: Daria Malicka

Montażysty: Paweł Barski, Damian Krężel, Paweł Łuczyński, Dariusz Pikus, Sebastian Weiss

Konserwatorzy: Agata Pawelec, Justyna Czerwiowska, Ewa Suchy, Marlena Wiśniewska

Tłumaczenie: Soren Gauger